

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/66/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4212203306
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4212203306.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s. r. o. so sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o. so sídlom v Bratislave, Údernícka 5, IČO: 36 613 843, proti odporcovi: Y. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom K. D. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka: Spotrebiteľské združenie OSA so sídlom Bratislava, Fedinova 9, IČO: 42 260 086, zastúpený HKP Legal, s. r. o. so sídlom Bratislava, Sasinkova 6, IČO: 36 727 334, o zaplatenie 45,94 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo dňa 17. decembra 2012, č. k. 8C/75/2012-122, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e** .

Navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania v sume 19,33 eura na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka HKP Legal, s. r. o. Bratislava do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania v sume 77,27 eura na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka HKP Legal, s. r. o. Bratislava do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 137, § 142 ods. 1, 2, § 150 ods. 1 OSP a uviedol, že konanie vo veci bolo zastavené podľa § 96 ods. 1 OSP, pričom súd vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania nepriznal. Vedľajší účastník na strane odporcu podal proti tomuto uzneseniu odvolanie, čo do trov konania a odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v tejto časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Po zrušení veci súd prvého stupňa v rozhodnutí uviedol, že navrhovateľ vzal návrh späť po vznesení námietky premlčania vedľajším účastníkom, pričom dôvod späťvzatia neuviedol, preto platí, že zavinil, že sa konanie muselo zastaviť. Vedľajší účastník vo veci riadne hájil práva účastníka, na strane ktorého vystupuje a samotná okolnosť, či sa dal v konaní zastúpiť právnym zástupcom, je na jeho voľbe. Medzi trovy konania patrí aj náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu. Samotná skutočnosť, že úkony, ktoré urobil právny zástupca vedľajšieho účastníka, mohol uskutočniť aj vedľajší účastník, nie je dôvodom, pre ktorý by bolo vylúčené, aby združenie bolo zastúpené právnym zástupcom. Vzhľadom na uvedené súd priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania podľa vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších prepisov za prevzatie veci 16,60 eura (§ 14 ods. 1 písm. a)), za písomné vyjadrenie 16,60 eura (§ 14 ods. 1 písm. b)) a za odvolanie 8,30 eura (§ 14 ods. 3 písm. b)), režijný paušál k trom úkonom právnej služby po 7,63 eura (§ 16 ods. 3) a 20% DPH (§ 18 ods. 3) zo sumy 64,39 eura, spolu v sume 77,27 eura. Pri výpočte hodnoty jedného úkonu právnej pomoci súd vychádzal zo sumy 45,94 eura, a nie ako uvádzal vedľajší účastník, zo sumy 48,82 eura.

Proti tomuto uzneseniu podal navrhovateľ včas odvolanie, odôvodniac ho nesprávnym právnym posúdením vecí. Podľa jeho názoru vedľajší účastník musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Má pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Navrhovateľ má vedomosť, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, teda pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Viaceré podania nadbytočne opakuje. Uvedenú činnosť by malo byť schopné zabezpečiť samotné združenie a na paušálny vstup združenia zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania a navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Navrhovateľ preto zastáva názor, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa v zmysle § 150 OSP. Nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi súd neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, keďže tieto trovy neboli účelne vynaložené a neboli ani v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil trovy konania v odvolacom konaní v sume 19,33 eura.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že vedľajší účastník vstúpil do konania oznámením, ktorým zároveň vzniesol námietku premlčania, obsahujúcim relevantnú právnu argumentáciu vedľajšieho účastníka, ktorá mala za následok späťvzatie návrhu na začatie konania. Námietka premlčania nebola daná zo strany hlavného účastníka a nemohla byť daná ani zo strany súdu. Je právnou námietkou vyplývajúcou z hmotno-právnych predpisov. Bez právneho posúdenia vecí a bez vzniesenia námietky premlčania zo strany vedľajšieho účastníka by v danom konaní nemohlo byť na ňu zo strany súdu prihliadnuté, pričom je možné a aj pravdepodobné, že hlavný účastník by bol vo veci neúspešný, obdobne ako boli neúspešní mnohí ďalší spotrebiteľia, od ktorých navrhovateľ vymáhal premlčané nároky v prevažnej väčšine zo spotrebiteľských zmlúv. Početnosť spotrebiteľských vecí navrhovateľa s obdobným skutkovým a právnym základom pojednávaných na všeobecných súdoch determinoval svojím postupom výlučne navrhovateľ. Vedľajší účastník považuje za odporujúce zásade rovnosti podmienok v súdnom procese, zásade spravodlivosti súdneho procesu, ale aj dobrým mravom, aby navrhovateľovi so silným ekonomickým zázemím, ktorý žaluje spotrebiteľov obvykle žijúcich často na hranici existenčného minima, o zaplatenie premlčaných záväzkov z neplatných spotrebiteľských zmlúv, súd priznával v týchto súdnych konaniach s rovnakým kauzálnym základom práva na náhradu trov právneho zastúpenia a občianskemu združeniu pôsobiacemu v nepodnikateľskej sfére a konajúcemu výlučne na prospech spotrebiteľa, ktorý nemá a zväčša si ani nemôže dovoliť právneho zástupcu, právo na náhradu trov právneho zástupcu nepriznal a tým mu de facto odňal základné procesné právo na zastúpenie advokátov. Nepriznaním náhrady trov konania by súd priamo poprel rovnosť podmienok v konkrétnom súdnom konaní. Pokiaľ by súd chcel aplikovať argumenty navrhovateľa na všetky konania, nemohol by pre prípad plného úspechu v konaní navrhovateľa priznať navrhovateľovi náhradu trov konania, pretože navrhovateľ je obchodnou spoločnosťou, ktorá skupuje pohľadávky vyplývajúce zo spotrebiteľských zmlúv a samotný navrhovateľ je v konaniach zastúpený advokátom, na základe čoho si navrhovateľ v konaniach uplatňuje náhradu trov právneho zastúpenia, pričom právny zástupca navrhovateľa tiež používa pre množstvo prípadov štruktúrou aj právnu argumentáciu podobné podania. Argumentáciu navrhovateľa preto považujú za tendenčnú a irelevantnú. Z uvedených dôvodov neexistuje dôvod na nepriznanie práva na náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi. Stanovisko navrhovateľa popierajúce význam právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka považujú za účelové a zjavne nesprávne a tiež odporujúce zákonom SR a tiež predpisom EÚ. Pokiaľ je možné, aby sa „silný“ navrhovateľ dal zastúpiť advokátskou kanceláriou a v prípade úspechu vo veci žiadal náhradu trov právneho zastúpenia, musí byť možné, aby mal takéto oprávnenie aj vedľajší účastník konania, ktorým je navyše v tomto prípade spotrebiteľské združenie, ktoré je zriadené za účelom ochrany práv odporcu ako spotrebiteľa. Spochybnením opodstatnenosti právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces zahŕňajúceho okrem iného aj tzv. princíp rovnosti zbraní. Vedľajšiemu účastníkovi nie je možné odoprieť právo dať sa zastúpiť advokátom. Z uvedených dôvodov navrhol napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania v sume 19,92 eura a v prípade, ak sa odvolací súd stotožní s názorom navrhovateľa, navrhol, aby odvolací súd v zmysle § 109 ods. 1 písm. c) OSP pred vydaním rozhodnutia konanie prerušil a požiadal Súdny dvor Európskych spoločenstiev o rozhodnutie o práve spotrebiteľského združenia

na plnohodnotné právne zastúpenie vrátane práva na priznanie náhrady trov konania v prípade, ak procesné úkony združenia budú v súdnom procese na prospech spotrebiteľa a budú mať v časti týkajúcej sa účasti spotrebiteľského združenia za následok úspech vo veci.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa, ako aj postup súdu, ktorý mu predchádzal v medziach podaného odvolania podľa § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania (podľa § 214 ods. 2 OSP) a po preskúmaní uznesenia súdu prvého stupňa dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdiť.

Z obsahu podaného návrhu vyplýva, že navrhovateľ sa ním proti odporcovi domáhal vydania rozsudku, ktorým by súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 45,94 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% zo sumy 13,28 eura od 11. 12. 2009 do zaplatenia a trovy konania. V žalobnom návrhu navrhovateľ uviedol, že dňa 30. 06. 2006 uzavrel postupca s odporcom Zmluvu č. 212242984, na základe ktorej poskytol postupca odporcovi peňažné prostriedky. Odporca splátky v stanovených termínoch neplnil, čím porušil svoju povinnosť. Z toho dôvodu došlo k odstúpeniu od zmluvy a vyzvaniu odporcu na úhradu dlžnej sumy.

Vo veci bolo vytyčené pojednávanie na 06. 08. 2012, pričom dňa 08. 06. 2012 bolo súdu doručené oznámenie vedľajšieho účastníka o vstupe do konania, jeho žiadosť o zaslanie návrhu na začatie konania a vznesenie námietky premlčania k nárokom uplatňovaným voči odporcovi. Právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka bol zaslaný návrh a právnomu zástupcovi navrhovateľa bol oznámený vstup vedľajšieho účastníka do konania. Následne, podaním zo dňa 12. 07. 2012 navrhovateľ zobral podľa ustanovenia § 96 ods. 1 OSP návrh v celom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť. Uznesením zo dňa 06. 08. 2012, č. k. 8C/75/2012-57 súd konanie vo veci zastavil, odporcovi náhradu trov konania nepriznal a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal. V dôsledku odvolania vedľajšieho účastníka bolo rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa trov vedľajšieho účastníka uznesením odvolacieho súdu zo dňa 28. septembra 2012, č. k. 9Co/272/2012-75 zrušené a vec bola súdu prvého stupňa vrátená na ďalšie konanie. Napadnutým uznesením súd prvého stupňa opätovne rozhodol o trovách vedľajšieho účastníka tak, že navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania v sume 77,27 eura na účet jeho právneho zástupcu.

V prejednávanej veci, podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav a z takto zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, pričom po zrušení veci odvolacím súdom v časti trov konania vedľajšieho účastníka bol podľa § 226 OSP právnym názorom odvolacieho súdu viazaný. Odvolací súd sa s odôvodnením napadnutého rozhodnutia v celom rozsahu stotožňuje, a preto s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 1 OSP sa v odôvodnení tohto rozhodnutia obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia bez toho, aby odvolací súd tieto dôvody opakoval. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia, s ohľadom na dôvody uvádzané navrhovateľom v podanom odvolaní, odvolací súd uvádza, že zo žiadneho ustanovenia všeobecne záväzného právneho predpisu nevyplýva, že právnická osoba, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu by mala byť z práva na právne zastúpenie advokátom, prípadne z práva na náhradu trov konania v prípade, že v konaní je zastúpená advokátom a mala úspech vo veci, vylúčená. Takýto názor je v rozpore so základnými princípmi občianskeho súdneho konania. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP a v odvolacom konaní úspešnému vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov odvolacieho konania v sume 19,33 eura, pozostávajúcu z jedného úkonu právnej služby (odvolanie v časti trov konania) v sume 8,30 eura podľa § 10 ods. 1 a § 14 ods. 3 písm. b) vyhl. č. 655/2004 Z. z., režijného paušálu 7,81 eura podľa § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky a 20% DPH podľa § 18 ods. 3 citovanej vyhlášky.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.